

СТАВОВИ

кривичног одељења Врховног касационог суда око спорних правних питања у вези којих није постигнута сагласност представника апелационих судова (Сремски Карловци - 27.03.2015. године, Београд - 30.06.2015. године и Крагујевац - 04.12.2015. године)

Сремски Карловци - 27.03.2015. године

1. У ситуацији када се окривљеном суди за ново кривично дело и истовремено врши опозивање раније изречене условне осуде, након чега се по правилима за стицај осуђује на јединствену казну, да ли се та ранија осуђиваност, по пресуди из које се изречена условна осуда опозива, може ценити као отежавајућа околност у смислу ранијег живота (члан 54. КЗ)?

Када се окривљеном суди за ново кривично дело и истовремено врши опозивање раније изречене условне осуде, након чега се по правилима за стицај осуђује на јединствену казну, та ранија осуђиваност, по пресуди из које се изречена условна осуда опозива, не може се узети као отежавајућа околност у смислу ранијег живота, ни код утврђивања појединачне казне за ново кривично дело, ни код изрицања јединствене казне затвора по одредбама за дела учињена у стицају (члан 54. КЗ).

Београд - 30.06.2015. године

1. Када јавни тужилац измени оптужбу, на окривљеном уместо кривичног дела из члана 159. став 2. Закона о енергетици, које је брисано, стави на терет кривично дело крађа из члана 203. КЗ, да ли суд може окривљеног да огласи кривим за кривично дело крађа, будући да је кривичног дело крађа по запрећеној санкцији, теже дело у односу на кривично дело из члана 159. став 2. Закона о енергетици?

Тужилац је овлашћен да у току главног претреса до његовог окончања и доношења првостепене пресуде, измени оптужни акт на теже кривично дело, а суд може по том оптужном акту да окривљеног огласи кривим за тежу квалификацију, под условом да у чињничном опису дела из првобитног оптужног акта који је квалификован као кривично дело из члана 159. став 2. Закона о енергетици, буду садржана сва битна обележја тежег кривичног дела, што значи да су те радње биле кажњиве како у време извршења кривичног дела, тако и у време измене акта и у време доношења пресуде.

2. Да ли трошкови ангажовања изабраног браниоца у ситуацији када је малолетнику изречена васпитна мера или је кривични поступак према њему обустављен из разлога нецелисходности, падају на терет буџетских средстава, имајући у виду одредбу члана 79. став 1. ЗМ?

Одредбом члана 79. ЗМ изричито је прописано у којим случајевима малолетник може да сноси трошкове поступка, па је без утицаја да ли је бранилац ангажован или постављен по службеној дужности.

3. Каква је могућност и значај примене опитних услова за изрицање мере безбедности одузимања предмета из члана 87. став 1. КЗ код кривичних дела код којих је законом одређено обавезно одузимање предмета у смислу члана 87. став 3. КЗ уопште и конкретни код кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 5. КЗ, при одлучивању о одузимању путничког или другог возила као средства намењеног или употребљеног за извршење дела?

Код кривичних дела код којих је прописано обавезно одузимање предмета (основ по члану 87. став 3. КЗ), што важи и за кривично дело из члана 350. став 5. КЗ (јер прописује такво обавезно одузимање), предмети који су били употребљени и намењени за извршење кривичног дела ће се одузети, при чему је без утицаја на одлуку питање да ли постоји опасност да ће се конкретни предмет поново употребити за извршење кривичног дела или да ли је одузимање неопходно ради заштите опште безбедности или из моралних разлога.

4. Да ли је кривично дело недавање издржавања из члана 195. КЗ трајно кривично дело или не?

Кривично дело недавање издржавања из члана 195. КЗ може бити трајно или продужено кривично дело, у зависности од чињеничног опис дела. Трајно кривично дело би постојало у случајевима када се издржавање не даје у континуираном периоду, док би продужено кривично дело постојало у случају понављања радње извршења према истом лицу у различитим временским интервалима, уколико су испуњени и други услови за продужено кривично дело.

Крагујевац - 04.12.2015. године

1. Да ли изрека првостепенe осуђујуће пресуде за кривично дело које је квалификовано као продужено кривично дело, треба да садржи јасно и одређено навођење да је окривљени поступао са јединственим умишљајем у погледу

оствареног збира износа остварених појединачним кривичноправним радњама, у смислу одредбе чл. 61 ст. 5 КЗ и да ли недостатак ове формулације, а имајући у виду одредбу чл. 424 ст. 1 тач. 1 ЗКП, чини изреку пресуде неразумљивом?

У начелу изрека пресуде треба да садржи ово навођење, али изрека пресуде неће бити неразумљива уколико из чињеничног описа радње извршења дела у изреци пресуде произилази јединствени умишљај у смислу чл. 61 ст. 5. КЗ, при чему образложење пресуде треба да садржи разлоге који упућују на јединствени умишљај.

2. Да ли у смислу одредбе чл. 262 ст. 2. ЗКП посебно решење о висини трошкова поступка након одржаног претреса пред Апелационим судом, као другостепеним, доноси председник већа или веће и да ли је на то решење дозвољена жалба?

Посебно решење о висини трошкова поступка након одржаног претреса пред другостепеним судом у смислу чл. 262 ст. 2. ЗКП доноси председник већа, а о жалби која је дозвољена на то решење одлучује друго веће истог суда.

3. Да ли је првостепени суд везан за предлоге тужиоца у завршној речи у вези врсте и висине кривичне санкције и да ли другостепени суд има овлашћења да одлучујући по жалби овлашћеног тужиоца на одлуку о кривичној санкцији, преиначи првостепену пресуду изрицањем казне затвора у дужем трајању од казне која је предложена у жалби?

Првостепени суд није везан за предлог тужиоца из завршне речи у вези врсте и висине кривичне санкције, док другостепени суд нема овлашћења да по жалби овлашћеног тужиоца на одлуку о кривичној санкцији преиначи првостепену пресуду изрицањем казне затвора у дужем трајању од казне која је у жалби предложена.